EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.7.2026
COM(2026) 373 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs i enlighet med artikel 118 för perioden 2020–2024

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs i enlighet med artikel 118 för perioden 2020–2024

1. Inledning och bakgrund

I rådets förordning (EG) nr 1224/2009[1] (*kontrollförordningen*) föreskrivs ett EU-system för fiskekontroll för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken[2] efterlevs. Tillsammans med förordningen om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (*IUU-fiske*)[3] och förordningen om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor[4] fastställs i kontrollförordningen bestämmelser och åtgärder för kontroll, inspektion och verkställighet baserat på ett övergripande och integrerat synsätt. Kontrollförordningen är en grundläggande pelare i den gemensamma fiskeripolitiken och tillhandahåller en omfattande uppsättning verktyg för att säkerställa att den verkställs fullt ut och på ett effektivt sätt.

Styrningen och genomförandet av systemet för fiskerikontroll i EU sköts av medlemsstaterna, Europeiska kommissionen, Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA)[5] och kommersiella aktörer. Kontrollförordningen är tillämplig på fiskeverksamhetens hela kedja, från nätet till tallriken.

Med detta dokument uppfyller kommissionen det rättsliga kravet på att vart femte år rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur kontrollförordningen tillämpas i medlemsstaterna (artikel 118.2 i kontrollförordningen).

Kommissionen antog 2017 respektive 2021 rapporterna om genomförandet och utvärderingen av kontrollförordningen för femårsperioderna 2010–2014 och 2015–2019[6]. Rapporterna visade att kontrollförordningen är avgörande för att den gemensamma fiskeripolitikens mål ska kunna nås och för att bevarande- och förvaltningsåtgärder ska kunna verkställas. Principerna och bestämmelserna i kontrollförordningen hade som syfte att hantera frågor som tidigare hade lett till bristande efterlevnad av fiskereglerna och omfattande överfiske. De granskningar och verifikationer som har utförts av kommissionen har dock identifierat betydande brister i genomförandet av viktiga EU-regler. Dessa brister kan äventyra uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens långsiktiga mål. Även om kontrollförordningen hade bidragit till att förbättra både systemet för fiskerikontroll och efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens regler uppfyllde den dock inte helt sitt syfte (se avsnitt 3.1). För att hjälpa till att komma till rätta med de brister som konstaterats antog kommissionen ett förslag om en

1 EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.
2 EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.
3 EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.
4 EUT L 347, 28.12.2017, s. 81.
5 https://www.efca.europa.eu.
6 COM(2017) 192 final, COM(2021) 316 final.

översyn av EU:s system för fiskerikontroll[7]. Ändringsförordningen antogs 2023[8] (*den reviderade kontrollförordningen*). Många av de ändringar som infördes genom översynen 2023 gäller först från och med januari 2026 och har därför inte beaktat inte i samband med denna rapportering. Sedan den reviderade kontrollförordningen trädde i kraft har kommissionen prioriterat att utarbeta och anta den sekundärlagstiftning som behövs. Detta kommer dock huvudsakligen att ske efter rapporteringsperioden[9].

Antagandet av den reviderade kontrollförordningen är en viktig utveckling av politiken under den period som omfattas. Det är ett avgörande steg mot en mer effektiv, modern och konsekvent kontroll till stöd för fiskeriförvaltningen. Den tar upp mångåriga brister i insamlingen av uppgifter om fångster och fartygsverksamhet genom en utökad användning av digitala registreringssystem och elektronisk fjärrövervakning, vilket gör uppgifterna mer korrekta, förbättrar insynen avsevärt och skapar lika villkor. Genom digitaliseringen syftar det reviderade regelverket till att stärka genomförandet av landningsskyldigheten och stödja efterlevnaden av bevarandemålen. Den reviderade förordningen har också infört en mer strukturerad och digital övervakning av fartyg med en total längd på mindre än 12 meter och fritidsfiske genom digitala fångstregistreringssystem och har förbättrat sanktionssystemet och villkoren för genomförande av detta i och mellan medlemsstaterna. Den har främjat administrativ förenkling och minskade kostnader, framför allt genom att ersätta pappersbaserade förfaranden med digitala lösningar, något som gynnar både myndigheterna och aktörerna.

Denna tredje rapport ger en översikt över hur kontrollförordningens centrala bestämmelser tillämpades under perioden 2020–2024. Den information som presenteras kommer från i) de data som medlemsstaterna har rapporterat i enlighet med artikel 118 i kontrollförordningen[10], ii) information från granskningar, verifikationer och inspektioner och iii) diskussioner i expertgrupper om fiskerikontroll och om verkställighet.

2. Medlemsstaternas genomförande av kontrollförordningen

Medlemsstaterna ansvarar för att se till att systemet för fiskerikontroll genomförs. Under 2020–2024 fortsatte medlemsstaterna att förbättra genomförandet av kontrollförordningen, även om avsevärda brister konstaterades i flera medlemsstater under rapporteringsperioden, särskilt när det gäller grundläggande bestämmelser om vägning och fångstregistrering. Dessa punkter behandlas närmare nedan.

---

7 COM(2018) 368 final.

8 Förordning (EU) 2023/2842.

9 Med undantag av rättsakten om förteckningen av hamnar som ska omfattas av undantaget från toleransmarginalen: kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1474 av den 24 maj 2024 om tillämpningsföreskrifter för artikel 14.4 a i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 vad gäller undantag från toleransmarginalen för uppskattning av fångster vid osorterade landningar och omlastningar från fiske efter små pelagiska arter, industriellt fiske och snörpvadsfiske efter tropisk tonfisk.

10 Det finns en omfattande och detaljerad sammanfattande rapport om de data som har rapporterats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 118 i kontrollförordningen på webbplatsen för EU:s publikationsbyrå, tillsammans med de inlämnade rapporterna i original.

2.1. Villkor för tillträde till vatten och resurser samt kontroll av flottförvaltningen

För att anpassa fiskeverksamheten till den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser måste denna verksamhet bedrivas med en fiskelicens och, när vissa villkor gäller, ett fisketillstånd. Under rapporteringsperioden minskade det totala antalet giltiga fiskelicenser som rapporterades av medlemsstaterna med 6 %, från 72 562 för 2020 till 68 085 för 2024. Under samma period drog medlemsstaterna in 1 669 fiskelicenser tillfälligt och återkallade 6 368 fiskelicenser slutgiltigt. Antalet fisketillstånd minskade också med 8 %, från 35 128 för 2020 till 32 474 för 2024, där 99 drogs tillbaka tillfälligt och 1 664 återkallades slutgiltigt.

För att säkerställa en effektiv kontroll måste medlemsstaterna använda ett kontrollsystem för fartyg (VMS). Fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer måste vara utrustade med en anordning som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att lokalisera och identifiera dem automatiskt. En analys av de rapporterade uppgifterna visar att andelen fartyg med VMS låg på 98 % för fartyg över 15 meter för 2020 och minskade något till 96 % för 2024. Antalet fartyg med en total längd på mellan 12 och 15 meter med VMS ökade, från 36 % 2020 till 48 % 2024. Medlemsstaterna rapporterade också en ökning av procentandelen fartyg med en total längd på mer än 15 meter som är utrustade med automatiska identifieringssystem (AIS), från 80 % för 2020 till 84 % 2024.

VMS är ett viktigt inslag i övervakningen och kontrollen av fiskeverksamheten och använder satellitbaserade spårningssystem för att övervaka fiskefartygens position och rörelser. Den reviderade kontrollförordningen har utökat användningen av VMS till fiskeflottskategorier som inte omfattades fullt ut och har infört ett mindre strikt system för fartyg med en total längd på mindre än 12 meter från och med 2028. Att man åtgärdar den låga täckningsgraden för denna mycket stora fartygskategori är ett viktigt framsteg. I den reviderade kontrollförordningen anges också hur data som samlas in genom VMS och andra spårningssystem bör rapporteras och användas av myndigheterna för kontroll- och inspektionsändamål.

Ett viktigt led i EU:s system för fiskerikontroll är kontrollen av motorstyrkan. Motorstyrka och bruttotonnage är de två kapacitetsindikatorer som förvaltas genom registret för inträde/utträde, med fastställda gränser för den gemensamma fiskeripolitiken för båda. För att förvalta flottkapaciteten, inklusive systemet för inträde/utträde för registret över EU:s fiskeflotta, krävs därför en exakt och tillförlitlig registrering av dessa parametrar. Efter att ha identifierat bristerna i medlemsstaternas kontrollsystem för motorstyrka, som avslöjades i kommissionens studie från 2019[11], inledde kommissionen dialoger med medlemsstaterna, inklusive 15 dialoger före ett överträdelseförfarande. Många medlemsstater har intensifierat sina insatser för att uppfylla skyldigheten att certifiera och kontrollera motorstyrkan. Som svar på begäran om ytterligare stöd inrättades en teknisk arbetsgrupp i september 2022, som bestod av experter från medlemsstaterna och som fick stöd av en extern expert på maskinstyrka, för att följa upp slutsatserna i studien från 2019. I den reviderade kontrollförordningen åtgärdas de identifierade bristerna. Kravet på kontinuerlig övervakning av högriskfartygs motorstyrka träder i kraft den 10 januari 2028[12]. Arbetsgruppen har utarbetat tekniska specifikationer för att hjälpa medlemsstaterna att genomföra detta krav. Dessa vägledningsdokument har utformats för att hjälpa medlemsstaterna att förbereda sig för ett lyckat genomförande i rätt tid. Båda vägledningsdokumenten finns tillgängliga för allmänheten hos kommissionens

[11] *Study on engine power verification by Member States – Final report* (inte översatt till svenska), Publikationsbyrån, 2019.

[12] Artikel 39a i förordning (EU) 2023/2842.

publikationsbyrå[13] för att underlätta medlemsstaternas förberedelser inför de nya bestämmelser som träder i kraft 2028. De kontinuerliga kontakterna och informationsutbytet syftar till att säkerställa beredskap och verkställighet.

För att förbättra övervakningen av uppgifter om flottan och dess kapacitet på EU-nivå för kommissionen ett register över unionens fiskeflotta[14]. Registret innehåller en databas som är delvis tillgänglig för allmänheten.

2.2. Verktyg för fångstrapportering, vägning och spårbarhet

För att underlätta en effektiv övervakning är de fiskefartyg i EU som har total längd på 10 meter eller mer skyldiga att föra en fiskeloggbok. För fartyg med en total längd på 12 meter eller mer måste detta ske i elektronisk form (e-loggbok). Under rapporteringsperioden kunde genom undantag emellertid vissa fartyg med en total längd på mellan 12 och 15 meter använda en loggbok i pappersform[15]. Uppgifterna visar på att användningen av pappersloggböcker i allmänhet har minskat. Andelen fartyg med en total längd på mer än 12 meter som hade en e-loggbok uppgick till 94 % under 2020 och mer än 95 % under 2024. Andelen fartyg med en total längd på mellan 10 och 12 meter som använde e-loggböcker steg också från 49 % under 2020 till 66 % under 2024.

Övervakningen av fångster för fartyg med en total längd på mindre än 10 meter ska ske med hjälp av provtagningsplaner, loggböcker i pappersform eller avräkningsnotor. Andelen fartyg som omfattades av var och en av dessa övervakningsmetoder var relativt stabil under rapporteringsperioden, med en variation på några få procentenheter mellan åren. Provtagningsplaner var den vanligaste typen av övervakningsmetod. Utöver dessa kontrollformer ökade användningen av e-loggböcker från 537 för 2020 till 1 743 för 2024, dvs. en ökning med 225 %.

Den reviderade kontrollförordningen kommer att stödja denna trend genom att gradvis utvidga användningen av e-loggböcker till alla fartyg av alla storlekar.

En korrekt vägning och fångstregistrering utgör själva grunden för fiskeriförvaltningen. Vägningen och fångstregistreringen är mycket viktiga för kontrolländamål, vetenskapliga data och övervakning av kvotutnyttjandet samt för att förhindra överfiske. Under rapporteringsperioden utförde kommissionen ett stort antal verifikationer av vägningen och fångstregistreringen i medlemsstaterna i flera havsområden. I många fall bekräftade resultaten av kommissionens utvärderingar stora brister när det gäller vägningen och fångstregistreringen,

---

[13] Europeiska kommissionen: generaldirektoratet för havsfrågor och fiske samt Roos Diesel Analysis B.V, *Technical guidance for the monitoring, certification and verification of engine power in EU fisheries control* (inte översatt till svenska) – *utarbetad av den tekniska arbetsgruppen för motorstyrka, undergrupp till expertgruppen för fiskerikontroll*, Europeiska kommissionen, 2025.

Europeiska kommissionen: generaldirektoratet för havsfrågor och fiske samt Roos Diesel Analysis B.V, Europeiska kommissionen, 2025, *Technical specifications and guidance for the implementation of devices for the continuous monitoring of catching vessels' engine power* (inte översatt till svenska).

[14] Register över unionens fiskeflotta.

[15] Fram till den 10 januari 2026 kunde medlemsstaterna undanta fartyg med en total längd på mellan 12 och 15 meter som a) bedriver verksamhet uteslutande inom flaggmedlemsstatens territorialhav, eller b) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs från den tidpunkt då de lämnar hamnen till den tidpunkt då de återvänder.

särskilt för sorterade och osorterade fångster i Östersjön, Nordsjön och i de västliga vattnen. Många av dessa brister är långvariga problem som har identifierats i kommissionens tidigare utvärderingar. Situationerna varierar mellan medlemsstaterna, men de brister som avslöjats inbegriper vägning med icke-godkända system, underlåtenhet att väga alla fiskeriprodukter, underlåtenhet att avvattna och avisa fångster innan de vägs, avdrag från vägningsresultaten som inte uppfyller kraven, brist på effektiv kontroll och verkställighet samt godtycklig fångstregistrering efter vägning. Dessa brister hindrar uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål och bidrar i vissa fall till att beståndens biologiska status minskar. Kommissionen har samarbetat med de berörda medlemsstaterna för att diskutera uppföljningsåtgärder, bland annat genom att upprätta handlingsplaner för att åtgärda de identifierade problemen.

Den reviderade kontrollförordningen kommer också att bidra till att hantera denna situation. Enligt förordningen måste godkända aktörer utföra vägningen med hjälp av system som godkänts av medlemsstaterna. Undantagen från kravet på att väga alla fångster i samband med landningen och före transport, genom provtagning, kontroll och gemensamma kontrollprogram, finns kvar, men kommissionen kommer att harmonisera dessa genom sekundärlagstiftning.

Trots framstegen i fråga om spårbarhet kvarstår vissa farhågor och medlemsstaterna fortsätter att titta på olika lösningar för att säkerställa fiskeriprodukternas spårbarhet. Det har gjorts framsteg i varierande grad när det gäller att införa långvariga spårbarhetskrav för fiskeriprodukter i linje med de regelverk som syftar till att säkerställa insyn i produkternas ursprung och ansvarsskyldighet i hela leveranskedjan för färska och frysta produkter. Vissa medlemsstater har börjat använda digitala system för registrering och spårning av fiskeriprodukter från deras fångstställen till detaljhandelsledet, något som förbättrar spårbarheten och efterlevnaden.

Flera medlemsstater har rapporterat att spårbarhetssystemen är integrerade i de nationella fiskeriinformationssystemen, något som möjliggör en effektiv digital spårning av fiskeriprodukter. Genom digitala plattformar möjliggörs datainmatning i varje steg i leveranskedjan – från fiskare som rapporterar fångster till bearbetning och distribution med hjälp av unika identitetsbeteckningar eller QR-koder för att föra fullständiga register som finns tillgängliga för verifikation.

Andra medlemsstater har gjort tekniska framsteg och infört mobilapplikationer och programvara som är särskilt utformade för att förbättra spårbarheten. Dessa verktyg underlättar informationsutbytet mellan fiskeriaktörer, inspektörer och köpare och stöder noggrann övervakning i samband med inspektioner, vilket gör det möjligt att generera realtidsrapporter för att trygga leveranskedjans integritet. Vissa utmaningar kvarstår, särskilt när det gäller att uppnå fullständig efterlevnad i hela leveranskedjan, och standardisering krävs inom detaljhandels- och grossistsektorerna. Vissa medlemsstater ställer sig tveksamma till att kräva övergripande efterlevnad till dess att samstämmighet uppnås i hela EU i och med att det förekommer skillnader i fråga om användningen av teknik och verkställande av politiken. Multinationella företag har också svårt att anpassa verksamhet över gränserna, vilket visat att harmoniserade bestämmelser krävs.

Den reviderade kontrollförordningen kommer att bidra till att åtgärda dessa problem. Den har gradvis infört digitalisering för de befintliga spårbarhetskraven och utvidgat dessa krav till färska och frysta produkter från och med 2029, under förutsatt att mer detaljerade bestämmelser antas genom sekundärlagstiftning.

2.3. Särskilda kontroll- och inspektionsprogram

De särskilda kontroll- och inspektionsprogram som antagits av kommissionen för sex av EU:s havsområden[16] har genomförts av Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA) och medlemsstaterna på nationell nivå. EFCA har säkerställt den operativa samordningen av inspektionsverksamheten på regional nivå genom planerna för gemensamt utnyttjande. Det totala antal inspektioner som medlemsstaterna och EFCA utförde som en del av planerna för gemensamt utnyttjande mellan 2020 och 2024 översteg 230 000, och fler än 45 000 inspektioner utfördes 2024. Andelen misstänkta[17] överträdelser av begåtts aktörer både vid inspektioner till havs och på land uppgick i genomsnitt till 8 %, med genomsnitt genom åren och för olika havsområden på mellan 2 % och mer än 50 %[18]. De allra flesta av de misstänkta överträdelser som konstaterades vid inspektioner till havs och på land inom ramen för planerna för gemensamt utnyttjande gällde felaktig rapportering av fångster och bristande efterlevnad av bestämmelserna om tekniska åtgärder. Under 2024 stod aktörernas misstänkta överträdelser med koppling till felaktig rapportering för mer än 40 % av det totala antalet misstänkta överträdelser i alla områden utom Medelhavet. Närmare 80 % av alla misstänkta överträdelser i Östersjön gällde felaktig registrering. Denna andel uppgick till 50 % inom ramen för planerna för gemensamt utnyttjande för de västliga vattnen i Nordostatlanten. I planen för gemensamt utnyttjande för Medelhavsområdet stod misstänkta överträdelser med koppling till aktörernas bristande efterlevnad av bestämmelserna om tekniska åtgärder och felaktig rapportering för 30 % av alla misstänkta överträdelser, och resterande 70 % av de misstänkta överträdelserna hörde samman med bristande efterlevnad av andra regler eller spårbarhetskraven[19].

På senare år har fiskekontrollen gynnats av användningen av ny teknik, exempelvis jordobservationsteknik. Genom samarbete med Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa) tillhandahåller EFCA en maritim lägesbild till kommissionen och medlemsstaternas myndigheter (informationshanteringssystem) och EFCA använde fjärranalys via satellit för positionsbestämning, målidentifiering och andra särskilda övervakningsuppgifter.

2.4. Kontroll av landningsskyldigheten

Landningsskyldigheten, som trädde i kraft fullt ut i januari 2019, är en av den gemensamma fiskeripolitikens viktigaste beståndsdelar. Sedan det stegvisa införandet inleddes i januari 2015

---

16 Östra Atlanten och Medelhavet, Svarta havet, Östersjön, Nordsjön och Ices-sektion IIa, Nordostatlantens västliga vatten och Indiska oceanen från och med 2024.

17 Termen ”misstänkta överträdelser” avser överträdelser som har upptäckts av en inspektör och rapporterats i inspektionsrapporten, men för vilka inget beslut ännu har fattats av en behörig myndighet eller domare.

18 EFCA:s årsrapport 2019.pdf.

19 En medlemsstat i Medelhavsområdet har utfört ett betydande antal marknadsinspektioner som åtminstone delvis förklarar denna skillnad mellan planen för gemensamt utnyttjande för Medelhavsområdet och andra planer för gemensamt utnyttjande.

har medlemsstaterna gjort få framsteg när det gäller att kontrollera och verkställa dess tillämpning. Kommissionen har utfört ett antal granskningar för att utvärdera de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att säkerställa kontroll och verkställighet av landningsskyldigheten och korrekt dokumentation av alla fångster. Resultaten av dessa granskningar (tillsammans med andra rapporter, till exempel utvärderingsrapporter från EFCA som har tagits fram tillsammans med regionala grupper av kontrollexperter[20] och medlemsstaternas rapporter) har visat att det förekommer omfattande, olagliga och odokumenterade utkast av fångster i flera havsområden. Överträdelseförfaranden inleddes mot fem medlemsstater för underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa kontroll och efterlevnad av landningsskyldigheten. Dessa överträdelseförfaranden avslutades 2024 mot bakgrund av bestämmelserna i den reviderade kontrollförordningen som införde nya regler som syftar till att stärka en effektiv kontroll och verkställande av landningsskyldigheten. Dessa regler omfattar förbättrade och digitaliserade system för fångstregistrering och fångstrapportering, ett strängare sanktionssystem vid bristande efterlevnad och obligatorisk installation senast den 10 januari 2028 av elektroniska fjärrövervakningssystem, inklusive övervakningskameror (CCTV). De kan också omfatta andra instrument och/eller annan utrustning för fångstfartyg med en total längd på 18 meter eller mer som utgör en hög risk för att landningsskyldigheten inte uppfylls.

Elektronisk fjärrövervakning, inklusive CCTV och sensorer, har visat sig vara det mest kostnadseffektiva sättet för medlemsstaterna att säkerställa kontroll och verkställighet när det gäller fiskeverksamheten till havs. Under 2024 uppdaterade EFCA i samarbete med medlemsstaterna sina tekniska riktlinjer och minimispecifikationer för elektronisk fjärrövervakning[21].

Inför den tidsfrist som löper ut 2028 har kommissionen arbetat med EFCA för att utveckla en riskbedömningsmetod för att fastställa de flottsegment som utgör en hög risk och för vilka elektronisk fjärrövervakning bör installeras. Utförliga bestämmelser och tekniska specifikationer för installation och drift av elektronisk fjärrövervakning kommer att utarbetas, där hänsyn tas till EFCA:s tekniska riktlinjer.

2.5. Inspektioner och verkställighet

Antalet personer som har auktoriserats av medlemsstaterna att utföra fiskeriinspektioner har i stort varit stabilt, från 13 449 under 2020 till 13 490 under 2024. Det är svårt att bedöma om det har skett någon verklig ökning av antalet anställda som arbetar med fiskekontroll, eftersom inspektörerna har olika befogenheter i de olika medlemsstaterna[22].

---

20 Utvärdering av verkställigheten – Europeiska fiskerikontrollbyrån.

21 *Technical guidelines and specifications for the implementation of Remote Elecctronic Monitoring (REM) in EU fisheries (2019)* (inte översatt till svenska) – Europeiska fiskerikontrollbyrån.pdf.

22 En rad olika nationella tjänstemän kan betraktas som inspektörer, från specialiserade fiskeinspektörer till poliser och tulltjänstemän.

Medlemsstaterna rapporterade totalt 367 227 inspektioner mellan 2020 och 2024. Fördelningen av inspektioner på de fyra viktigaste platserna såg ut på följande sätt: 50 % gjordes i hamn/vid landning, 25 % till havs, 21 % på marknaden och 4,5 % under transport.

Medlemsstaterna rapporterade att 1 061[23] patrulleringsfartyg användes för fiskeinspektioner under 2020, och 1 015 under 2024, med sammanlagt fler än 115 000 patrulleringsdagar till havs under rapporteringsperioden 2020–2024. Detta kan jämföras med de nästan 100 000 patrulleringsdagar till havs som rapporterades för perioden 2015–2019. Medlemsstaterna rapporterade också sammanlagt 72 övervakningsflygplan för fiskerikontroll och övervakning 2024, med totalt nästan 33 000 övervakningstimmar under femårsperioden. Användningen av ny övervakningsteknik har också ökat. År 2024 hade sju medlemsstater rapporterat användningen av 56 drönare, en ökning från den tidigare rapporteringen, då 39 drönare rapporterades vara i drift 2019.

Under 2020–2024 rapporterade medlemsstaterna fler än 551 500 misstänkta överträdelser som begåtts av aktörer. När det gäller antalet allvarliga överträdelser konstaterades en allmän uppåtgående trend, från cirka 1 445 under 2020 till 1 979 under 2024. I genomsnitt ledde omkring en av åtta misstänkta överträdelser till bekräftade överträdelser.

De vanligaste misstänkta överträdelser som begicks av aktörerna rörde fiskeloggboken och landningsdeklarationen (26 %), spårbarhet (25 %) och fiskefartyg som inte behövde använda loggbok eller uppfylla kraven på landningsdeklaration (8 %). Antalet misstänkta överträdelser under varje rubrik i kontrollförordningen var följande: 53 % för avdelning IV: Kontroll av fiske. 41 % för avdelning V: Kontroll av saluföringen, och 6 % för avdelning III: Allmänna villkor för tillträde till vatten och resurser.

Under 2019 påbörjade kommissionen en studie om medlemsstaternas sanktionssystem[24]. Målet var att göra en ingående analys och bedömning av hur de nationella sanktionssystemen fungerar och av de sanktioner som medlemsstaterna tillämpade för överträdelser mellan 2015 och 2019. Av studien framgick att det nödvändiga regelverket i medlemsstaterna till största delen var fullständigt och att många medlemsstater hade förbättrat sitt regelverk jämfört med de fem föregående åren. I studien framhölls dock också att genomförandet av pricksystemet i vissa medlemsstater hade försenats eller ännu inte tagits i drift, tillsammans med andra brister i genomförandet, till exempel den tid som sanktionsförfarandet tog och nivån på de sanktioner som utfärdas. Dessa resultat visade att även om situationen förbättrades under 2015–2019 jämfört med 2010–2014 borde mer ha gjorts för att säkerställa lika villkor och att de sanktioner som tillämpas i varje medlemsstat är effektiva, avskräckande och proportionerliga. På grundval av resultaten av studien och andra relevanta uppgifter inledde kommissionen 15 särskilda dialoger före ett överträdelseförfarande med de berörda medlemsstaterna. Man måste ta hänsyn till de betydande förändringar som den reviderade kontrollförordningen medför, som från och med den 10 januari 2026 stärker och harmoniserar medlemsstaternas verkställighets- och sanktionssystem för fiskeriöverträdelser ännu mer. Dessa ändringar kommer att bidra till att ta itu med de kvarstående bristerna i medlemsstaternas verkställighetsarbete, bland annat genom

[23] Patrullfartyg med ett eller flera ändamål.

[24] *Study on the sanctioning systems of Member States for infringements to the rules of the Common Fisheries Policy* (inte översatt till svenska).

att harmonisera de administrativa minimisanktionerna, utöka förteckningen över allvarliga överträdelser och stärka de befintliga bestämmelserna om pricksystemet för befälhavare.

2.6 Uppgifter och information

Medlemsstaterna rapporterar regelbundet fångst- och ansträngningsdata till kommissionen. Därigenom blir det möjligt att övervaka den största tillåtna fångsten och kvotanvändningen. Att säkerställa kvaliteten på dessa data är en viktig del av medlemsstaternas och kommissionens arbete för att förbättra kvotövervakningen, och deras kvalitet garanteras genom lämplig validering och korskontroller. När det gäller skyldigheten att inrätta ett automatiskt system för korskontroll och datavalidering har 8 av 22 medlemsstater infört automatiska verifikationer och korskontroller fullt ut. De flesta medlemsstater har ännu inte infört den automatiska validering och korskontroll av fiskeriuppgifter som krävs enligt artikel 109 i kontrollförordningen fullt ut. De flesta har inrättat de it-system som behövs, men många saknar systematiska, dokumenterade förfaranden för att identifiera och följa upp avvikande uppgifter, till exempel sådana som rör fångstdokumentationen och osannolika fångstuppgifter. Medlemsstaterna måste vidta de åtgärder som krävs senast den 10 januari 2027 för att uppfylla de enhetliga villkor för validering och korskontroll av uppgifter som anges i artiklarna 49–52 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2196. Tre medlemsstater använder för närvarande delvis automatiserade korskontroller tillsammans med manuella verifikationer, medan sju medlemsstater fortfarande inte har inrättat automatiserade system för korskontroll.

För att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten i datautbytet fastställde kommissionen 2016 en bindande tidsplan för medlemsstaternas införande av UN/Flux-standarden (Fisheries Language for Universal eXchange) för hantering av fiskeriuppgifter. Med UN/Flux-standarden kan regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och länder runt om i världen för första gången använda en enda, gemensam standard för att automatisera insamlingen och spridningen av sina fångstdata. Standarden är också harmoniserad med standarder för elektroniskt utbyte av uppgifter inom andra sektorer som använder UN/Cefacts (United Nations Centre for Trade Facilitation and Electronic Business) standarder, t.ex. för skatter och spårbarheten hos livsmedel. Under rapporteringsperioden har kommissionen arbetat intensivt med medlemsstaterna för att säkerställa att de genomför UN/Flux. Utbytessystemet Flux Transportation Layer (Flux TL) är nu i drift vid kommissionen och i samtliga 23 berörda medlemsstater. Allt utbyte av fiskeriuppgifter sker med hjälp av en central plattform för utbyte av uppgifter som sköts av GD MARE. Denna plattform kan också användas för att skicka validerade uppgifter och innehåll i standardformat till kommissionen. Alla medlemsstater utbyter nu aggregerade fångstdata, uppgifter om fartygsposition och flottdata i UN/Flux med kommissionen.

3. Åtgärder som kommissionen vidtagit

Under rapporteringsperioden fortsatte kommissionen att spela en central roll när det gäller att stödja och övervaka genomförandet av unionens system för fiskerikontroll. Detta inbegrep att upprätthålla de strukturer som gör det möjligt att utbyta fiskeriuppgifter, utföra granskningar och verifikationer, ge medlemsstaterna vägledning och sammankalla expertgrupper för att klargöra kontrollbestämmelsernas tekniska aspekter. Dessa åtgärder stärkte genomförandet av

kontrollförordningen och bidrog till ett mer enhetligt och effektivt kontrollsystem i hela unionen.

3.1. Lagstiftning och politisk utveckling

Ett viktigt framsteg under rapporteringsperioden var den politiska överenskommelse som nåddes av Europaparlamentet och rådet och som ledde till antagandet av den reviderade förordningen om fiskerikontroll, som är i kraft sedan januari 2024. Genom översynen hanteras de mångåriga utmaningar som har identifierats i utvärderingar, granskningar och samråd med berörda parter, och återspeglar erkännandet att en effektiv kontroll är avgörande för ett hållbart fiske, rättvis konkurrens och konsumenternas förtroende.

I samband med översynen beaktas också nya vetenskapliga och tekniska kunskaper. Den stärker unionens kapacitet att förhindra olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (*IUU-fiske*) i linje med internationella åtaganden. Rättvis konkurrens mellan medlemsstaterna och likabehandling av aktörer är ett centralt inslag i det reviderade systemet, som anpassar definitionerna i den gemensamma fiskeripolitiken och livsmedelslagstiftningen efter varandra och utvidgar kontrollreglerna till att omfatta fler verksamheter och fartyg. I samband med översynen har man prioriterat förenkling och minskning av den administrativa bördan, till stor del genom digitalisering och på ett stegvist sätt under fem års tid.

Genom den nya ramen införs en omfattande modernisering av kontrollen, från nätet till tallriken. Digital rapportering blir normen för alla fartyg, med e-loggböcker, landningsdeklarationer och avräkningsnotor som ger mer fullständig och aktuell information. Fartygspositionsdata kommer att överföras i realtid och digital spårbarhet kommer att gälla i hela leveranskedjan, även för importerade produkter, så att alla fiskeri- och vattenbruksprodukter kan spåras tillbaka till källan. Genom systemet utvidgas övervakningen till fritidsfiske och småskaligt fiske och det krävs bättre registrering av oavsiktliga fångster av känsliga arter. Systemet stärker också reglerna för återförande och anmälan av uttjänta fiskeredskap för att bidra till att begränsa mängden marint skräp.

Övervakningen av landningsskyldigheten kan förbättras genom system för fjärrövervakning, inklusive CCTV, för fartyg med en total längd på mer än 18 meter som betraktas som högriskfartyg. Verkställighetsramen har uppdaterats och förenklats, med en tydligare definition av allvarliga överträdelser, ett mer harmoniserat och transparent pricksystem och förbättrade nationella register över överträdelser som stöder ett systematiskt informationsutbyte. Tillsammans skapar dessa förändringar en mer konsekvent och förutsägbar verkställighetsmiljö och stärker förtroendet för den gemensamma fiskeripolitiken.

Översynen bygger också på resultaten av Refit-utvärderingen av den tidigare kontrollförordningen, som belyste behovet av enklare och mer effektiva regler. Detta fokus på förenkling återspeglas genomgående i den nya ramen. Kommissionen har fortsatt att tillämpa Refit-principerna under utarbetandet av sekundärlagstiftningen, där man särskilt har uppmärksammat förenkling, proportionalitet och genomförandet i praktiken. Många tekniska bestämmelser kommer också att konsolideras stegvis och uppdateras genom en uppsättning

genomförandeakter och delegerade akter, vilket förväntas minska antalet befintliga artiklar och bilagor i genomförandeakten från 2011[25] och ge tydligare och mer operativ vägledning. I linje med kommissionens agenda för bättre lagstiftning minskas genom översynen onödiga administrativa bördor, pappersbaserade processer ersätts med digitala verktyg, rapporterings- och spårbarhetskraven effektiviseras och olika definitioner och förfaranden klargörs för att förbättra rättssäkerheten.

I och med den reviderade kontrollförordningen blir genomförandet viktigast. Kommissionen håller på att utarbeta en omfattande uppsättning genomförandeakter och delegerade akter för att fastställa de tekniska specifikationer som krävs för en stegvis tillämpning av de nya reglerna 2024, 2026[26], 2027 och 2028. Dessa akter innehåller bland annat upp utförliga krav på elektronisk rapportering, digital spårbarhet, geopositioneringsverktyg för mindre fartyg, system för fjärrövervakning samt vägnings- och provtagningsförfaranden. Kommissionen har inlett omfattande samråd med medlemsstaterna och berörda parter för att säkerställa att sekundärlagstiftningen är operativ, proportionerlig och förenlig med en riskbaserad kontroll.

Genom den reviderade lagstiftningen erhålls en modernare, effektivare och öppnare kontrollram som stöder hållbart fiske, rättvis konkurrens och informerade konsumenter. Kommissionen kommer under de kommande åren att inrikta sig på att se till att det nya systemet genomförs fullt ut och konsekvent i hela unionen så att målen för den gemensamma fiskeripolitiken kan nås i praktiken. Dess insatser kommer att utgå från målet att säkerställa förenkling och minskade administrativa bördor. Medlemsstaterna har också en mycket viktig roll att spela i genomförandet och måste utnyttja de många övergångsperioder som föreskrivs i den reviderade ramen fullt ut för att förbereda det nationella genomförandet.

3.2. Uppgifter och information

Under 2020–2024 fortsatte kommissionen att utveckla och underhålla den it-infrastruktur som krävs för att medlemsstaterna ska kunna utbyta fiskeriuppgifter i UN/Flux-formatet. Programvaran Flux TL har uppnått en teknisk mognadsgrad där den kan hantera den volym som utbytet av uppgifter innebär, en volym som kommer att öka ännu mer eftersom rapporteringskraven för VMS och e-loggboken enligt den reviderade kontrollförordningen utvidgas till att omfatta alla fartyg.

Kommissionen har fortsatt att föreslå genomförandedokument i form av genomförandeakter och delegerade akter med detaljerade bestämmelser för utbytet av uppgifter både inom EU och med internationella partner. Överenskommelser om dessa dokument träffas med medlemsstaterna genom expertgruppen för de elektroniska rapporteringssystemen och datahantering.

Kommissionen har utvecklat standardiserade format för utbyte av uppgifter om fisketillstånd och inspektionsrapporter. Systemet License, som används för att utbyta fisketillstånd mellan

[25] Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs.

[26] C(2025)5784, C(2025)7501, C(2025)815 och C(2025)2888.

medlemsstater, tredje parter och kommissionen, togs i bruk i december 2020. Utvecklingen av detta har fortsatt att omfatta alla externa fiskeflottetillstånd. För närvarande sker kommunikationen mellan medlemsstaterna och kommissionen helt i elektronisk form för alla tillstånd utom Iccat (Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten) och Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet. Ett helt elektroniskt utbyte mellan kommissionen och den tredje parten har inrättats för Norge, Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del och Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC).

Fritidsfisket, som tidigare inte reglerades i lagstiftningen, har nu åtgärdats genom den reviderade kontrollförordningen, vilket täpper till ett stort kryphål när det gäller fångstrapporteringen och förståelsen för fritidsfiskets inverkan på vissa bestånd. På Europaparlamentets begäran inledde kommissionen i november 2019 ett pilotprojekt för att utveckla och testa ett kontrollsystem för fritidsfångst av havsabborre[27]. En extern underleverantör har utvecklat ett integrerat it-verktyg som gör det möjligt för fritidsfiskare att snabbt informera de nationella myndigheterna om sina dagliga fångster genom att registrera dem. En webbaserad plattform har utvecklats för att ta emot fångstuppgifterna (RecFishing.eu) och har utökats ytterligare, med tanke på pilotprojektets framgång, till en grund för den fullständiga rapporteringslösning som föreskrivs i den reviderade kontrollförordningen[28]. Resultaten presenterades på ett webbinarium om övervakning och kontroll av fritidsfiske i december 2020[29].

3.3. Kommissionens verifikations- och övervakningsverksamhet

Medlemsstaterna måste se till att de har effektiva system för fiskerikontroll. Kommissionen ansvarar för att övervaka att medlemsstaterna tillämpar kontrollförordningen och den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser. För att kontrollera ändamålsenligheten hos medlemsstaternas kontrollsystem och deras efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser utför kommissionens tjänstemän granskningar, verifikationer och autonoma inspektioner.

Under rapporteringsperioden påverkade covid-19-pandemin i hög grad kommissionens förmåga att genomföra granskningar och verifikationer. Trots dessa utmaningar genomfördes omkring 50 granskningar och verifikationer, inklusive uppföljning av pågående handlingsplaner (se nedan). Det huvudsakliga fokuset under denna period låg på vägningen av landad fisk och fångstrapportering i de åtta Östersjömedlemsstaterna samt i Frankrike, Spanien, Irland och Nederländerna. I flera av dessa medlemsstater upptäcktes i samband med granskningarna och verifikationerna allvarliga brister som skulle kunna leda till betydande felrapportering av fångster och därmed bidra till överfiske. Samarbete med dessa medlemsstater för att fastställa korrigerande åtgärder i syfte att ta itu med bristerna har prioriterats. En rad granskningar genomfördes också för att bedöma genomförandet av den

---

27 Kontrollprogram för fritidsfiske efter havsabborre.

28 Denna end-to-end-rapporteringslösning, som 13 medlemsstater har begärt att få använda, började gälla den 9 januari 2026.

29 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/webinar-recreational-fisheries-monitoring-and-control-2020-12-04_sv.

fleråriga planen för västra Medelhavsområdet i Italien, Spanien och Frankrike samt fullgörandet av landningsskyldigheten i Spanien, Frankrike, Belgien, Irland och Nederländerna.

I många fall åtgärdade medlemsstaterna på ett framgångsrikt sätt de problem som upptäckts vid granskningar och verifikationer genom informella bilaterala utbyten.

Mellan 2020 och 2024 inledde kommissionen 37 dialoger om fiskerikontroll före ett överträdelseförfarande med 21 medlemsstater, varav samtliga har avslutats. Fyra dialoger före ett överträdelseförfarande som inleddes 2019 pågick fortfarande i slutet av rapporteringsperioden.

När kommissionen upptäcker brister i medlemsstaternas kontrollsystem som kräver mer arbete och längre tid för dem att åtgärda kan kommissionen utarbeta handlingsplaner tillsammans med de berörda medlemsstaterna. Mellan 2020 och 2024 upprättade kommissionen tre nya handlingsplaner, vilket innebar att det totala antalet pågående handlingsplaner uppgick till 15. Det främsta målet med dessa är att åtgärda de brister som identifierats i systemet för fångstregistrering, förbättra sanktionssystemen, förbättra riskhanteringsprocessen och stärka systemen för datavalidering och spårbarhet.

Slutligen inledde kommissionen under perioden 2020–2024 tio överträdelseförfaranden mot medlemsstater som hade koppling till fiskerikontroll. Dessa förfaranden gällde i) kontroll av odlingar i samband med fiske av blåfenad tonfisk[30], ii) fullgörande av skyldigheterna i fråga om kontroll och verkställighet av landningsskyldigheten[31], iii) efterlevnad av EU-lagstiftningen när det gäller den externa flottan[32], iv) efterlevnad av EU-lagstiftningen när det gäller vägning och fångstregistrering[33] och v) efterlevnad av EU:s lagstiftning om vägning, fångstregistrering, transport och spårbarhet[34]. Nio av dessa förfaranden avslutades och ett pågick fortfarande i slutet av rapporteringsperioden[35]. Ett överträdelseförfarande som inleddes 2014 gällande efterlevnaden av vissa bestämmelser om vägning och fångstrapportering avslutades[36]. Ett överträdelseförfarande avseende pricksystemet för allvarliga överträdelser avslutades också[37].

4. Fiskerikontroll och genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken och EHFF/EHFVF

Kontrollförordningen är en av grundpelarna i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet eftersom den fastställer bestämmelser för fångstrapportering. Dessa bestämmelser krävs för att det ska gå att kontrollera efterlevnaden av de fångstbegränsningar som antas årligen. Under 2024 införde kommissionen ett nytt it-system

30 Kroatien och Malta.

31 Nederländerna, Irland, Belgien, Frankrike och Spanien.

32 Frankrike.

33 Nederländerna.

34 Belgien.

35 Nederländerna.

36 Danmark.

37 Irland.

för aggregerad rapportering av fångster och fiskeansträngning för att utveckla sin kapacitet gällande övervakning av fångstbegränsningar och rapportering enligt internationella avtal. Medlemsstaternas rapportering blev mer fullständig under perioden och inkom i rätt tid, men vissa ihållande brister kvarstår på detta område. Bristen på korrekt rapportering i rätt tid hindrar uppföljningen av kvotanvändningen och användningen av överföringar och avdrag.

Användningen av Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF) har varit avgörande för att stödja ett antal medlemsstaters insatser för fiskerikontroll, vilket gör EHFF och EHFVF till viktiga pelare i EU:s ram för fiskerikontroll. Inom ramen för EHFF rapporterade medlemsstaterna 418 miljoner euro av EHFF-stödberättigande utgifter för kontroll- och verkställighetsåtgärder under perioden 2014–2023[38]. Bland de många typerna av investeringar var de tre största i) inköp, installation och teknisk utveckling (95 miljoner euro), ii) köp av andra kontrollverktyg (87 miljoner euro) och iii) driftskostnader (82 miljoner euro). Dessa tre typer av investeringar utgjorde tillsammans omkring 63 % av de totala EHFF-stödberättigande utgifterna för kontroll och verkställighet.

Inom ramen för EHFVF hade medlemsstaterna anslagit 479 miljoner euro till program för insatstypen ”Kontroll och verkställighet” inom ramen för SO1.4 (Främja effektiv fiskerikontroll och verkställighet, inbegripet bekämpning av IUU-fiske, liksom tillförlitliga data för ett kunskapsbaserat beslutsfattande). I slutet av 2024 rapporterade medlemsstaterna inom ramen för insatstypen ”kontroll och verkställighet” stöd från EHFVF (anslagna belopp till stödmottagare) till ett belopp av 118 miljoner euro och EHFVF-stödberättigande utgifter på 26 miljoner euro. Av EHFVF:s stöd på 118 miljoner euro rapporterades 99,2 miljoner euro, eller 84 %, under insatstypen ”Kontroll och verkställighet (offentlig)”. De andra verksamhetstyperna avsåg samarbete (8,7 miljoner euro), inspektioner (3,9 miljoner euro), it-programvara (3,1 miljoner euro), kontroll och verkställighet (privat), evenemang, styrning, it-utveckling och underhåll, kunskapsutbyte och samordning av observationer.

5. Samordning med medlemsstaterna, EFCA och partner utanför EU i internationella forum

En ändamålsenlig och effektiv tillämpning av systemet för fiskerikontroll kräver ständig samverkan och samarbete mellan medlemsstaterna, kommissionen och EFCA. Det kräver också samarbete på internationell nivå med länder utanför EU och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.

Kommissionen diskuterar regelbundet genomförandet av kontrollförordningen med medlemsstaterna och EFCA i expertgruppen för fiskerikontroll. Verkställighetsfrågor diskuteras i expertgruppen för efterlevnad, medan utveckling och genomförande på it-området behandlas i expertgruppen för elektroniska rapporteringssystem (ERS) och datahantering.

På EU-nivå har kommissionen och EFCA ett nära samarbete för att säkerställa ett effektivt genomförande av systemet för fiskerikontroll, utbyta information och data samt delta i olika möten som rör fiskerikontroll. Kommissionen har särskilt deltagit i i) den verksamhet som organiseras av de regionala kontrollexpertgrupperna och rådgivande nämnderna, i

[38] EHFF-finansieringen omfattade perioden 2014–2020, och vissa utgifter gick utöver den perioden. EHFVF-finansieringen började anslås under 2021. Det går inte att isolera utgifterna för 2020–2024.

förekommande fall, ii) den verksamhet som organiseras av EFCA för att genomföra planerna för gemensamt utnyttjande, och iii) EFCA:s arbetsgrupp för elektroniska inspektions- och övervakningsrapporter.

EU är världsledande när det gäller världshavsförvaltning och är en föregångare i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. EU arbetar också aktivt för en bättre världshavsförvaltning, inbegripet kontrollåtgärder. I linje med agendan för internationell världshavsförvaltning[39] arbetar kommissionen nära med partner från hela världen, däribland regionala fiskeriförvaltningsorganisationer[40] och internationella organisationer[41]. Den har också arbetat bilateralt och multilateralt med kustländer utanför EU i sitt grannskap, t.ex. Förenade kungariket, länder som har samarbetat med EU i fiskeavtal [42]och länder utanför EU som deltar i IUU-dialoger[43], för att i) säkerställa lika villkor inom fiskerikontrollen, ii) säkerställa efterlevnad av fiskebestämmelser, iii) tillämpa de senaste standarderna för fiskerikontroll och utbyte av uppgifter[44] och iv) säkerställa en korrekt uppföljning av bristande efterlevnad.

6. Slutsats

Genomförandet och utvärderingen av kontrollförordningen har visat att fiskerikontrollen spelar en viktig roll när det gäller att nå målen för den gemensamma fiskeripolitiken. Under den senaste rapporteringsperioden har framsteg gjorts för att modernisera systemet för fiskerikontroll genom en omfattande översyn av grundförordningen, vilket kommer att stärka efterlevnaden och stödja ett hållbart fiske ännu mer. Kommissionens satsningar på att utveckla it-infrastruktur, genomföra granskningar och erbjuda expertrådgivning har hjälpt medlemsstaterna att genomföra kontrollförordningen på ett mer effektivt sätt. Dessa initiativ har lett till ett förbättrat utbyte av uppgifter och till genomförandet av bevarandeåtgärder. De har även effektiviserat processen för kvotöverföringar, vilket har ökat öppenheten och förbättrat effektiviteten.

Den ökade användningen av ny övervakningsteknik, som drönare och sofistikerade elektroniska rapporteringssystem, har gjort inspektionerna och övervakningen av fisket mer effektiva och på så sätt bidragit till bättre efterlevnad och mer hållbara fiskemetoder. Medlemsstaterna har också avsatt resurser för att förbättra rapporterings- och inspektionskapaciteten, med en betydande ökning av antalet patrulldagar till sjöss – trots att covid-19-pandemin pågick under rapporteringsperioden – och genom att använda övervakningsflygplan i sitt arbete.

Flera brister och utmaningar kvarstår dock och medlemsstaterna måste fortsätta att uppmärksamma dem. Kvarstående problem gäller bland annat brister vid vägning och

---

39 Åtgärd 7 i agendan har rubriken ”Bekämpa olagligt fiske och stärka den hållbara förvaltningen av livsmedelsresurserna från havet på global nivå”: https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_sv.

40 Regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.

41 Internationella avtal.

42 Hållbara fiskepartnerskapsavtal.

43 Olagligt fiske.

44 Tack vare EU:s ansträngningar antog NEAFC Flux-standarden för datautbyte i november 2018. Kommissionen har också inlett förhandlingar om införande av UN/Flux-standarden i olika bilaterala forum, bl.a. med Norge och Färöarna.

fångstregistrering, svårigheter att kontrollera och verkställa landningsskyldigheten utan att använda fjärrövervakningssystem och beroendet av otillförlitliga pappersbaserade system. Det finns också ett behov av att åtgärda bristerna i systemen för datavalidering och spårbarhet, liksom i fråga om de sanktioner som tillämpas vid överträdelser, för att säkerställa lika villkor för aktörerna och förbättra bestämmelserna om verkställighet.

För att ta itu med dessa utmaningar måste medlemsstaterna samarbeta för att genomföra korrigerande åtgärder som stärker fiskerikontrollsystemen. Kommissionens handlingsplaner utgör tillsammans med löpande granskningar och verifikationer en ram för dessa förbättringar. Att säkerställa att EU:s lagstiftning om vägning, fångstregistrering, transport och spårbarhet följs är mycket viktigt för fiskets långsiktiga hållbarhet.

Framöver kommer genomförandet av den reviderade lagstiftningen om fiskerikontroll att vara en integrerad del av EU:s svar på dessa utmaningar, bland annat genom en ökad användning av digitala verktyg för att förenkla medlemsstaternas och aktörernas arbete och minska den därmed sammanhängande administrativa bördan. Det är mycket viktigt att stärka verkställighetsbestämmelserna, säkerställa kvaliteten på och utbytet av fiskeriuppgifter samt uppnå synergier med andra politikområden. Den framtida installationen av elektronisk fjärrövervakning kommer också att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att identifiera olagliga utkast och hantera fall av bristande efterlevnad. Med dessa åtgärder strävar EU efter att fortsätta att spela en ledande roll i den globala världshavsförvaltningen och samtidigt främja den ekologiska omställning som krävs för det hållbara fiskets framtid.

Den reviderade kontrollförordningen har öppnat upp ett nytt kapitel om fiskerikontroll på EU-nivå. Den säkerställer att alla fiskare, i alla havsområden, följer samma regler. Den skyddar aktörer som vill göra rätt, stärker samarbetet och förtroendet mellan medlemsstaterna och integrerar teknik för att minska den administrativa bördan för såväl medlemsstaterna som aktörerna. De kommande åren kommer att vara avgörande för genomförandet av den reviderade kontrollförordningen, med tanke på den sekundärlagstiftning som ska antas av kommissionen samt medlemsstaternas genomförande och verkställighetsarbete i olika havsområden och fiskeverksamheter. I detta avseende kommer det att krävas ett fortsatt politiskt åtagande och tekniskt engagemang från medlemsstaternas sida. Dessa satsningar kommer att vara avgörande för att översynen av kontrollförordningen ska lyckas och för att säkerställa att den ambitionsnivå som medlagstiftarna har fastställt, särskilt när det gäller att stärka fiskerikontrollen och förenkla arbetet med hjälp av digitala verktyg, kommer att nås. Kommissionen är fast besluten att fortsätta att arbeta öppet och i samarbete med medlemsstaterna om genomförandet av kontrollförordningen.